

Sak nr. 1 - 2022 – Den høyere voldgiftsrett**1) Innledning:**

Den høyere voldgiftsrett ble satt 07.11.22 kl. 13.00 i kontorene på Øvrevoll galoppbane. Til stede var rettens dommere, for anledningen Bjørn D. Finnbråten, Thomas Randby og Peter Chr. Meyer (rettens leder) I tillegg møtte for ankende part, direktør Thomas Gjelsås i Norsk Jockeyklub (NJ). Ytterligere avga Raphael Freire (tiltalte) møte via teams fra England. Som hans representant møtte advokat Jannicke Eilertsen.

Retten erklærte seg habil. Ingen hadde innvendinger mot rettens sammensetning. Til behandling forelå anke fra NJ over DLVs avgjørelse av 02.09.2022. Saken gjaldt påstått bruk av pisk av Freire under trening av hest på Øvrevoll galoppbane. Bruk av pisk er i strid med reglementets kapittel 6 §31. Forbudet gjelder også under trening, jfr. bestemmelsens 3. ledd.

NJ har i rett tid anket DLVs avgjørelse inn for DHV. Anken tilfredsstillende de formelle krav til en anke. Anken er begrunnet med at det etter at DLVs avgjørelse forelå er kommet til ytterligere et vitne, Anne Grethe Knudsen (vitne nr. 2) som sier hun også så episoden og kan bekrefte at vitnet for DLV (vitnenr.1) Marina Lies forklaring er riktig.

2) DLVs avgjørelse – nærmere om hendelsesforløpet.

Tiltalte red angjeldende dag en av de hestene han hadde i trening. vitnet for DLV hadde forklart at hun fulgte med i kikkert fra sin leilighet som ligger meget nær Øvrevoll. Tiltalte red hesten rolig opp bortre langsiden og gjennom deler av søndre sving (sandbanen), men i siste halvdel av denne forklarte vitne nr. 1 at tiltalte dro ned hestens fleksible blinkers, ga hesten 3-4 rapp med pishen og skrek til den ved utgangen av svingen og oppover oppløpet. Dette ble åpenbart gjort for å få den til å øke farten. Episoden ble rapportert av vitnet, hvilket er bakgrunnen for at sak ble reist av NJ for DLV. Tiltalte selv bekreftet for DLV at han faktisk var ute og red hesten og at episoden for øvrig var korrekt beskrevet, men han bestred at pisk ble benyttet. DLV kom frem til at siden det var tiltaltes forklaring mot vitnets og det således var «ord mot ord» kunne det ikke anses for bevist utover enhver rimelig og fornuftig tvil at pisk var benyttet slik vitnet hevdet å ha sett. Det eneste beviset som ble ført for DLV var forklaringen fra nevnte vitne og DLV fant ikke dette tilstrekkelig. Det må legges til grunn et strengt beviskrav i saker om straff og kravet kunne ikke anses oppfylt. DLVs konklusjon var derfor at det ikke kunne rettes noen forføyning mot tiltalte.

3) De videre rettsforhandlinger – bevisførselen.

Tiltaltes advokat fikk ordet til innledende merknader. Hun fremholdt blant annet at tiltalte ikke hadde fått tilsendt hverken anken eller de skriftlige forklaringer. Dette ble bestridt av NJs representant. Dog var det riktig at vitne nr. 2s forklaring ikke er blitt sendt ham. Retten tok med den bakgrunn en pause slik at både tiltalte selv og hans advokat fikk anledning til å sette seg inn i hele det fremlagte materiale.

Etter pausen fikk tiltalte anledning til å forklare seg. Han fastholdt det han hadde forklart for DLV, at han aldri hadde brukt pisk på hesten. For øvrig stemmer det som er forklart om episoden 16.08.

2.

Både vitnet for DLV Marina Lie (vitne nr. 1) og vitne nr. 2 avga forklaringer for retten. Vitne nr. 1 forklarte seg som for DLV. Hun hadde observert fra sin leilighet med kikkert at tiltalte i siste halvdel av søndre sving dro ned de fleksible blinkersene, ga hesten 3-4 rapp på rompa med pisken og skrek inn i hesten øre. På spørsmål forklarte hun at det var god sikt angjeldende dag og at hun var helt sikker på hva hun hadde sett. Vitne nr. 2 forklarte seg på omtrent samme måte. Hun hadde sett tiltalte ri forbi på bortre langside fra sin leilighet som ligger svært nær banen. Hun er selv meget hesteinteressert og har montert en stjernekikkert. Hun benyttet denne og var ikke i noen tvil om at pisken ble brukt slik vitne nr. 1 hadde beskrevet. Dog var hun sikker på at det ikke var snakk om mer enn 3 piskeslag. Det skal tilføyes at begge vitnene var noe overrasket over at tiltalte var ute og red en av hestene sine på en dag og på et tidspunkt som dette. Hesten ble heller ikke gitt noe vanlig treningsarbeide mente de. Freelance jockey Alan Wallace avga deretter forklaring, over teams. Han oppholdt seg også i England og var for anledningen sammen med tiltalte. Han forklarte at han var til stede på banen 16.08 da episoden inntraff. Han sto ved stallene og fulgte med. Årsaken til at han var der sa han, var at han skulle ri den hest tiltalte var ute med i løp senere. Han sa at det da var en del av hans jobb å følge med på treningsarbeidet. Han forklarte at han red en del løp for tiltalte som freelance. Han benektet meget bestemt at tiltalte hadde brukt pisk.

Tiltaltes advokat fikk deretter ordet til et prosedyreinnlegg. Hun mente at det ikke var bevist utover enhver rimelig og fornuftig tvil at tiltalte hadde brukt pisk slik de to kvinnelige vitnene hadde forklart. Hun pekte på det nære forhold mellom de to hvor vitne nr. 2 er samboer med vitne nr. 1s bror samt at de to hadde konferert om hva de mente å ha sett før rapport ble innlevert. Hun mente at dette forhold svekker vitneprovnes verdi. Hun fremhevet også at vitne nr. 1 har arbeidet en del for tiltaltes tidligere arbeidsgiver trener Annike Bye Hansen og ellers også hadde og fortsatt har et nært forhold til henne. Det oppsto den gang et vanskelig forhold mellom tiltalte og arbeidsgiveren. Man kunne derfor ikke se helt bort i fra at i det minste vitne nr. 1 var ute for å hevne seg på tiltalte. Hun fremhevet også at vitne nr. 2 hadde forklart at tiltalte skal være tatt flere ganger for ulovlig bruk av pisk. Det foreligger absolutt ingen bevis for dette. Tiltaltes egen forklaring er troverdig og det samme gjelder forklaringen til vitnet Alan Wallace.

Tiltalte fikk deretter ordet til avsluttende bemerkninger. Retten ble deretter hevet.

4) Rettens vurderinger.

Rettens dommere diskuterte deretter saken og vurderte de foreliggende bevis. Slik retten ser det har aktoratets to vitner observert den omtalte episode helt uavhengig av hverandre fra hver sin leilighet beliggende et stykke fra hverandre. De er begge helt sikre på at de har sett tiltaltes ulovlige bruk av pisk, begge to gjennom kikkert. De forklarer seg begge svært likt om hendelsesforløpet. Retten ser det nok som noe uheldig at de to diskuterte hendelsen med hverandre før rapport ble levert NJ. Retten ser det imidlertid ikke slik at dette i betydelig grad svekker vitneprovne. Retten kan heller ikke se at det på noen måte er sannsynliggjort at vitnene skal ha hatt en slags felles agenda om å «ta» tiltalte. At vitne nr. 1 har et nært forhold til tiltaltes tidligere arbeidsgiver trener Annike Bye Hansen, legger retten heller ingen vekt på. Det samme gjelder det forhold at vitne nr. 2 er samboer med vitne nr. 1s bror. Det skal tilføyes at vitne nr. 2 svært lenge skal ha vært meget engstelig for å vitne i saken av redsel for represalier.

3.

Vitnene har begge forklart at de syntes det var noe underlig at tiltalte var ute med hesten på en meget våt bane og på et slikt tidspunkt, rundt kl. 18.00 på ettermiddagen. Slik retten forsto vitnene var dette nærmest hovedgrunnen til at begge valgte å følge tiltalte med kikkert. Retten er enig i at episoden virker noe underlig. Metodikken med å dra ned en hests fleksible blinkers, skrike til hesten og gi den noen rapp på rumpa med pisken, er en ikke ukjent metode for å lære en hest opp til å bli redd i en slik situasjon slik at den skal løpe fortere også uten at pisken benyttes. Retten ser det som absolutt sannsynlig at det nettopp var dette tiltalte var ute for å gjøre. Særlig gjelder det også på grunn av det tidspunktet han valgte. Hesten ble heller ikke trent på vanlig vis, men nærmest «hacket» rundt banen. Det er utvilsomt at tiltalte enten ved utløpet av svingen eller rett etter dro ned de fleksible blinkersene og skrek inn i hestens øre. Retten kan ganske enkelt ikke se hensikten med en slik manøver hvis det ikke nettopp var for å skremme hesten ved rapp med pisken. Uten slike rapp har manøveren svært liten hensikt og effekt.

At tiltaltes selv benekter å ha brukt pisk, legger ikke retten vesentlig vekt på. Han har en plausibel grunn til ikke å forklare seg sannferdig i en slik situasjon. Spørsmålet for retten blir derfor hvorledes retten skal vurdere vitnet Wallaces forklaring? Er den troverdig? Det er et faktum at han arbeidet for tiltalte og derfor kan ha hatt en klar økonomisk interesse i å forklare seg usant. Ytterligere skal nevnes at han ikke ble meldt som vitne for DLV, noe retten stiller seg undrende til. Først en god stund etter at anken var sendt inn, ble han meldt som vitne. Vitnet red hester for tiltalte, så det må kunne legges stil grunn at de hadde en ganske tett kontakt. Hvis det er slik at han skulle være der for å se hesten i trening, er det for det første noe pussig at han ikke selv red hesten som han jo skulle ri i løp. At han skulle komme på Øvrevoll kun for å se hesten «hacke» rundt banen, finner retten også mindre troverdig. Det er ytterligere et faktum at han har forlatt Øvrevoll og nå oppholder seg i England. På spørsmål fra retten bestred han imidlertid at han hadde noen avtale med tiltalte om å arbeide sammen med eller for ham der borte. Retten finner det imidlertid ganske sannsynlig at han har dratt over ditt nettopp for å ri tiltaltes hester der borte.

En samlet rett har etter dette komme til at det må anses bevist utover all rimelig og fornuftig tvil at tiltalte har forholdt seg slik de to kvinnelige vitner har forklart. Retten finner å kunne se bort fra både tiltales egen forklaring og forklaringen til Wallace.

Hva gjelder straffutmålingen finner retten at en passende straff kan settes til en bot stor kr. 5000,-. Retten har ved vurderingen ikke vektlagt at tiltalte kan ha fått en muntlig advarsel for ulovlig bruk av pisk for en del år siden. Hensett til at Freire ble frifunnet av DLV og anke inngitt av NJ, ilegges ikke sakskostnader.

Det avsies slik

K j e n n e l s e:

- 1) DLVs avgjørelse av 02.09.22 settes til side. Raphael Freire dømmes for brudd på reglementets kapittel 6 §31 for ulovlig bruk av pisk under trening til å betale en bot stor kr.5.000,- - femtusen kroner 00/100 –
- 2) Avgjørelsen er enstemmig

Oslo 14.11.22

Thomas Randby

Peter Chr. Meyer

Bjørn D. Finnbråten